

Це все почалося одного гарного весняного дня...

А саме 12 травня 1982 року народився в родині Княків ще один нащадок – *Татьяна*. Так воно росло, росло і виростало. Ходило-собі в садочок, школу, а потім у гімназію, де власне й дізналась від тоді ше *'якихось незрозумілих людей у обвішаних формах'* про Пласт і зразу ж, без вагань, вирішила вступити. І сталося це в квітні 1996 року, а точніше я вже стала прихильницею 30 квітня того року. І тут все й пішло й поїхало...

Пластувала Тая і допластувалася до того, що в останній день лютого, 28 числа (школа, що не 29-ого), 1998 року її записали. О це так піднялась! Вона стала учасницею. А ще згодом, а саме 1 листопада 1998 року, стала розвідувачкою. Доречі, весь час, аж до серпня 1999 року, пластувала у гуртку *'Срібні потоки'* куреня ч.22 ім. Маріїнки Підгірянки станиці Івано-Франківськ. А з вересня 1999 юнакувала у станиці Київ. За час юнакування здобула четверте відзначення за допомогу у проведенні 85-річчя Пласту і третє – за працю з новацтвом. Крім того, у гуртку була скарбником і суддено, а у курені – скарбником.

І, звичайно, що таке відзначення, діловодства поряд з незабутніми зустрічами, як *'Орликіади'*, зокрема всі ті чотири, учасницею яких була з 1996 року. До речі, одного разу навіть пробувала стати гетьманівною. Також таборами, такими як *Перше українське Джемборі*, *'Скобині крила-97'*, *'Метаморфози -97'*, *СВТ- 98*, *СВТ-99*, табір у Великій Британії ім. Тадимира Атаманюка, *КВТ-2000*, *новацьким злетом 'Шумить Шумляче'*, *'Бескидські ватаги'*, *'Країна сонячних зайчиків'*, *'Земля світлячків'*. Власне з чотирьох останніх назв можна зрозуміти, що це новацькі табори. Саме на них я була сестричкою. А сестричкою я стала в квітні 1997 року, після РОВ-126; пізніше відбула вишкіл гніздових РОВ-149 (гніздових-Ж), а ще у липні 1998 року здобула І ступінь КВ і досіхпір займаюсь з новацтвом.

І надалі я хоту займатись з новацтвом. А ще, коли стану старшопластункою, хоту вступити до старшопластунського куреня (можливо, в 'треблі'). Та, найголовніше, я 'буду робити все, що в моїй силі', щоб і в майбутньому залишатись в організації, бо Пласт справді зіграв неабияку роль в моєму житті.

Найперше, це патріотичне і релігійне виховання, яке було закладено в генах, а в Пласті добре сформувалось. Також – це чітке усвідомлення, що є добре і погане, що є добрий вчинок і навздо його, і чому не слід вживати алкоголь, тютюн і наркотичні речовини. Це ті люди, з якими можна поговорити про все і вся і які тобі завжди допоможуть, бо ж пластуни братерський. Крім того, це те місце, де ти можеш себе самовиявити і пізніше вдосконалитись саме в тому, що тобі подобається, чи то якась мистецька, чи спортивна, чи звичайна життєзарядна діялка. Особисто я дуже люблю малих дітей, а також співати, майструвати. І власне цим всім я змогла займатись з новацтвом і дуже щаслива через це.

І ще . Пласт – це дуже оптимістична організація, яка виходить веселою, де тільки можливо, навіть у неприємному падінні пластунки в однострої в велику багнюку. Ти зустрічаєш тут ту добру, позитивну енергію, якої немає в навколишньому; тут зустрічаєш взаєморозуміння, пораду і, навіть, любов. А цього всього так часто не вистачає нам у цей тяжкий час для нашого українського народу.

Отже Пласт- це те, що потрібно нормальному українцеві!

І це дуже класно!